

UHL

BEUNIG JOZSEF... BECS, I. Szigonystrasse 21

...készen állunk...

...BÉCS, 17-25

tulajdonosok mebe!

...kötvények... korona-jaradek-kötvényekkel...

...magyar-északkeleti vasut... február 7-ig...

...teljesen díjmentesen eszközöl...

...résztvénytársaság... 1-5-ig...

...szsésesebb...

...1 pár frt 2.30... 1 " " 3.50... 1 " " 4.50

...7 frt 50

...90 kr.

...LA

...markán.

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PENTEK ES VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Előfizetési árak: helyben, vagy postán külföldre... Egy évre... Félévre... Negyedévre... Egy hónapra...

Hirdetési díj: Négy hasabon... Hirdetést vagy reklámot... Nyitlári közlemények... Hirdetések felvételnek...

A türelmetlen „Debreczen“.

(Válasz egy levélre.) Debreczen, febr. 6.

Szombaton d. e. vettük a következő sorokat: »Tekintetes Szerkesztő Ur!

Becses lapjának m. évi november hó 1-től előfizetője és m. évi november hó 17-e óta szorgalmas olvasója is vagyok. Már többször volt ugyan eset arra, hogy becses lapjában katolikus szempontból kevésbé helyes dolgokra akadtam. De legújabbán egy entrefilet (»ismét egy boldog püspök») és a legutóbbi vezércikk (»Szentisége a házasság») oly kellemetlen benyomást tettek reám — és azt gondolom minden katolikus olvasóra is — hogy azt szó nélkül nem hagyhatom. Nem kívánok polémiába bocsátkozni, de azt tartom, annyi türelmetre talán számíthatunk mi katolikusok, hogy intézményeinkről, melyekről kell, hogy minden művelt ember helyes fogalommal bírjon, legalább tárgyilagosan írjon az, ki velük foglalkozik.

Tisztelettel kérem Tek. Szerkesztő Urat, szíveskedjék erről tudomást venni, valamint azon határozott kijelentésemről is, hogy hasonló dolgok ismétlése esetére kénytelen voltam nek — sajnálatomra — becses lapját visszaküldeni.

Egyébiránt hazafias üdvözléssel vagyok Tek. Szerkesztő urnak

Dr. Wolafka Nándor, készsége szolgálja: Dr. Wolafka Nándor, vál. püspök, kispapost, kanonok, esperes és debreczeni plébános.

Eddig a levél. Válaszunk rá a következő: Ha a levél írója nem lenne ily magas állású férfi, s ha a felvetett tárgy nem lenne oly érdekes és időszerű, röviden végezhethetnénk a válaszal. Azt mondhatnók ugyanis, hogy mi, midőn a hírlapírói tollat kezünkbe vesszük, nem vagyunk kénytelenek figyelembe venni azt, hogy az, amit írunk, »katolikus szempontból» helyes-e, vagy nem?

Mert ha előfizetőink névsorát végignézzük, azt látjuk, hogy a »Debreczen« előfizetőinek 1 százaléka katolikus, 1 százaléka lutheránus, 1 százaléka zsidó, 97 százaléka pedig református vallású. Mi tehát azt mondhatnók, hogy a »Debreczen« kizárólag kálvinista lap nekünk — ha egyházi kérdésekről írunk — csakis a kálvinista szempontot kell irányadóknak tekintenünk.

De mi — noha büszkék vagyunk kálvinista voltunkra — mindig tulleltekünk a szűk felekezetiesség korlátain. Sohase egy vallásfelekezet érdeke, hanem a köz-érdek, a haza üdve vezetett bennünket. Ez volt előtünk az irányadó. Ha azt láttuk, hogy valaki — a mi csekély felfogásunk szerint — a haza üdve ellen vétett: azt, lett légyen bármily vallású és bármily nagy ur, a nyilvánosság előtt mindig megbélyegztük.

Felekezeti elfogultság, vagy »türelmetlenség« sohase vezérelt bennünket. Mert mi előtünk a kálvinista közönység, a lutheránus kétszínűség, a katolikus bigottizmus s az orthodox zsidók fanatizmusa: egyaránt gyűlöletesek. S ha valaki — bármilyik vallásfelekezet részéről — a fent elősorolt hibák valamelyikebe esett: mi sohase késtünk kárhóztató szavunkat ellene fölemelni.

Annymira nem vezet bennünket a felekezeti elfogultság, hogy talán még senkit se támadtunk meg oly kíméletlenül, mint éppen egy kálvinista esperest, ki önmagáról megfeledkezve, visszaélt az általunk kezébe adott hatalommal. Megtörtént az is, hogy Szász Károly ref. püspököt (ha jól emlékszünk, pártpo-

litikai irányú prédikációi miatt) a lehető leg-erősebb támadással illettük. Majd a debreczeni ág. evang. lelkész voltunk kénytelenek megtámadni a debreczeni ág. evang. templomban tartott német nyelvű prédikációi miatt, — kijutott a heves támadásból a debreczeni orthodox zsidó hitközség volt elnökének is, ki a vezetése alatt álló hitközséget a zsidó-vallás reczepeziója ellen leszávattatta.

Es midőn megtámadtuk a kálvinista esperest, a kálvinista püspököt, a lutheránus papot, a zsidó hitközség elnökét: egyik vallásfelekezet papjainak, vagy tagjainak sem jutott eszébe az, hogy minket felekezetiességgel, vagy felekezeti türelmetlenséggel vádoljon. Mert azt mondták, hogy az illetők helytelen dolgot követtek el, mi tehát csak hírlapírói kötelességünket teljesítettük, midőn őket megérdemelt leczkében részesítettük.

A katolikus papok és főpapok voltak azok, akik legritkábban kerültek tollunk alá. Most megtörtént, hogy két katolikus püspököt megtámadtunk. — Lelkünk legtisztább meggyőződéséből támadtuk meg őket. — Mert meg vagyunk arról győződve, hogy midőn Schopper és Steiner püspökök hirhadt pásztor-leveleiket kibocsátották, se okos, se hazafias dolgot nem műveltek, hanem éppen ellenkezőleg cselekedtek. És méltóságod mégis felekezetiességgel és türelmetlenséggel vádol minket!

Elismerjük, hogy a támadás az általunk használt kifejezések erősek voltak. De figyelemmel kísér-e méltóságod a »Magyar Állam«-ot és a többi ultramontan lapokat? Mily hangon írnak e lapok azokról, akik a polgári házasság behozatala mellett szót mernek emelni! — Meglehet, hogy méltóságod a »Magyar Állam«-ot nem olvassa, mert e lap börtinsága felett minden »művelt« katolikus megbotránczik (mi, ha bozzá-jutunk, szívesen elolvassuk, mert minékünk a »Magyar Állam« elzáróhelyettesít, oly pompásan mulatunk rajta!), de bizonyára olvasta a Schopper püspök pásztor-levelet. Nos, Schopper püspök, ki a kormányt s a képviselőház tagjait is megsértette, a polgári házasság mellett küzdő hírlapírókat — a püspöki talár védzárnyai mögé bujva — »jellemetlen firkászok«-nak nevezte. Az ilyen kifejezésnél a mi kifejezéseink nem voltak erősebbek. Külömben is, a milyen a mosdó, olyan a törülköző. A milyen az adjon Isten, olyan a fogadj Isten!

Mi, midőn a Schopper püspök pásztorlevele megjelent, azonnal kifejtettük, hogy a püspök urat benificizumától meg kellene fosztani. Mert megsértette a királyi jogot, a jus placeti-t, izgatott egy tételes törvény ellen (ha mi egy tételes törvény ellen izgatnánk, mint némely katolikus főpapok és papok teszik, ha azt mondanók, hogy az illető törvény nem kötelez minket, mert — mondjuk — hitelveinkbe ütközik: azonnal beképtartáznának bennünket!) s egymás ellen uszította a felekezeteket. Követője is akadt. Már most, ha ezek az izgatók józan észszel követik el az izgatás vétségét, akkor éreztetni kell velők a magyar állam büntető hatalmának szigorát; ha pedig nem józan észszel izgatnak; akkor kényszer-zubbonyt reájok és zuhanyt a fejükre!

Semmifele vallás-felekezetnek sincs meg az a joga, hogy külön államot képezzen az államban. Az állam törvényei mindenkit kivétel nélkül köteleznek. A nazareusokat például üldözik, mert nem akarnak hadkötelezettségüknek eleget tenni. Pedig a nazareusok is azt mondják, hogy hitelveik tiltják a fegyver-fogást. (És talán e tekintetben van is némi igazuk, mert a bibliában mi se olvastuk sehol, hogy Jézus, vallásunk megalapítója, a fegyver-fogást, az ember-ölést helyeselte volna. Mar Mohamed ellenkezőleg a fegyverek hódítására építette vallását.) Hat a katolikusoknak szabad azt mondanók, hogy egy tételes törvény nem kötelezi őket, mert hitelveikbe ütközik? Hat Ma-

gyarországon ki az ur? Magyarország apostoli királya-e, a magyar nemzet törvényhozása-e, vagy pedig a római pápa?

A magyarországi katolikusok nem is osztják azt, a mit némely főpapok és papok hirdetnek, mert jól tudják azt, hogy az a tételes törvény — mely a mi viszonyaink közt a legkielégítőbb — katolikus férfiak beleegyezésével és hozzájárulásával hozott. Hat azok rosszabb katolikusok lettek volna, mint a mai katolikusok?!

Mi nem is támadtuk a katolikusokat, csak két katolikus főpapot támadtunk meg s mindaddig nem hallottunk arról, hogy a kath. főpapok osztoznak a királyi felség sérhetetlenségi előjogában. Megtámadtuk pedig őket azért, mert túlzott felekezeti előítéletükből és türelmetlenségükből kifolyólag boldogokat követtek el. Méltóságod arról, hogy némely püspök-társai ilyen megrovandó cselekedetre vetemedtek, persze nem lehet. Mi se tehetünk róla. De nekünk hírlapírói kötelességünk az ilyen tettek ellen felszólalni s Méltóságodtól, ki iránt mindig őszinte nagyrabecsüléssel viseltetünk, legalább annyit elvárunk, hogy azokkal, kik — legenyébb kifejezéssel élve — tul-lóttek a célon: szolidaritást nem vállal.

A tiszta-eszlári pört is azzal mérgeztették el, hogy az összes zsidóság szolidaritást vállalt a gyanuba fogott sakterekkel. — Ez erősítette meg a rituális gyilkosság gyanuját. Ha a katolikusok a Schopperekkel és Steinerekkel szintén szolidaritásba lépnek: ez hasonló végzetes bajokat szülhetne. Mi, ha kálvinista püspök beszélne hasonló hangon a polgári házasság ellen, egyáltalában nem védnök, sőt éppen oly heves, talán még hevesebb támadásban részesítenék, mint Schoppert és Steinert. De erre nincs szükség, mert a kálvinista püspökök nem izgatnak a polgári házasság ellen, mint a hogy nem izgatnak a nagyváradi és szatmári kath. püspökök sem. Irtunk ezek ellen valaha? Vagy irtunk valaha Méltóságod ellen, a ki szintén nincs az izgatók közt?!

A mi magát a polgári házasság behozatalának szükséges voltát illeti, erre most bővebben nem terjeszkedünk ki. Már is többször kifejtettük, hogy miért tartjuk mi szükségesnek a polgári házasságot. Igen, nekünk meggyőződésünk az, hogyha valamely országnak szüksége van a polgári házasságra, ugy Magyarország kétszeres szüksége van erre, mert csakis a polgári házasság teremthet egységes magyar társadalmat, egységes magyar nemzetet. S óriási mulasztása volt a 67-iki törvényhozásnak az, hogy midőn a zsidók emancipációját kimondta, nyomban utána ki nem mondta a polgári házasságot is. Hogy e mulasztásból mily bajok keletkeztek: mutatják a pálinka-gyárákka átalakított régi magyar nemes katolikus (no meg protestáns) urak kastélyai!

Az ilyen szempont előtt el kell törpülnie minden különleges vallási érdekeknek, mert — Eötvös Károly szavaival élve — nekünk is elöb b való Magyarország, mint a mennyország! A mennyország nagyon messze van, tul százezer és millió napokon fénylő táborán, melyek mind csak a mennyország előcsarnokát (a kálvinista zsoitár szerint: »pitvarát«) fényesítik, oda talán be se jutunk; (mi bizonyára nem, mert valamelyik fiók-Schopper kiátkoz bennünket!) de Magyarország már is a miénk, ennek javán munkálni mindnyájunknak kötelességünk, ettől bennünket senki meg nem foszthat, ha csak elmérgesedett pártusákban és felekezeti harcokban önmagunk nem vesszítjük el magunk alól a hazai földet, melyen annyiszor folyt apaink vére, nem egyszer oly káros irányzatok miatt, melyeknek ma legmeltóbb képviselője a rozsnjó püspök, Schopper!

Fentebb mondtuk, hogy a polgári házasság behozatalának szükséges voltára vonatkozó érveinket nem akarjuk most csoportosítani, azonban egy dologra — mely a papok büne — mégis rámutatunk.

A Bánságban, különösen pedig Torontál-vármegyében, nagyon elszaporodtak a vad-házasságok. Ennek az oka pedig az volt, hogy az oláh és szerb papok (kik, ha nem római katolikusok ugyan, de mégis katolikusok) rettenetesen fölverték az esketéseket arát. Minél gazdagabb és minél szebb volt a menyasszony, annál drágábban eskettek meg. Egy esketésért — volt rá példa — megköveteltek 100—150—200 frtot. A nép e zsarolást természetesen megunt s divatba jött megtartani a lakodalmat — pap nélkül. Azaz meg volt a lagzi, a nagy dinom-dánom, de még se volt esküvő! Így terjesztette a bánsági papok kapzsisága a vad-házasságot.

A világi hatóság mindent elkövetett a vadházasságok kiirtására, de semmire sem lehetett. A papok ellen saját hatáskörében nem tehetett semmit, de a nép ellen se, mert a népek igazai voltak!

Hat — csak ezen egy példából kiindulva — nem szükséges-e a polgári házasság?!

Nekünk, protestánsoknak — mint már egyszer irtuk is — nagyon kevés szükségünk van a polgári házasságra; nekünk pedig, mint magán-embereknek, abszolúte nincsen rá szükségünk. Azt mondhatnók tehát, hogy az ördög vigye el az egész polgári házasságot, nem szidatjuk mi magunkat miatta, nem törődünk vele, akár behozzák, akár nem! — Hat: ez kétségtelenül nagyon kényelmes eljárás lenne mi tölünk, de ha ezt tennők, kötelességünk mulasztanók el, mert ha nekünk nincs is, de sok ezreknek, sőt egész hazánknak szüksége van a polgári házasság behozatalára s mi protestánsok csodálhatjuk, hogy éppen kath. részről emelkedik hang a polgári házasság behozatala ellen, holott a katolikusoknak sokkal nagyobb szükségük van rá, mint nekünk!

Nem magán-érdek, hanem is felekezeti érdekek, hanem a közérdek lebeg tehát szemeink előtt, midőn mi a polgári házasság behozatalának szükséges voltát hangoztatjuk s ezen meggyőződésünktől magunkat senki által elerítettünk nem engedjük! Azért tehát, bár Méltóságodnak ugy egyénisége, mint tudománya és állása iránt a legnagyobb tisztelettel viseltetünk, semmifele benyomást nem tesz reánk az olyan kijelentés, hogy »hasonló dolgok ismétlése esetére« a »Debreczen«-t visszaküldi. Mi a jövőre nézve semmifele igéretet nem tehetünk, sőt megírtelhetjük tehát, hogy Méltóságod lapunkat csakugyan visszaküldi. Ez esetben mi is teljes tisztelettel visszaküldjük a Méltóságod előfizetési-pénzéből még visszajáró összeget s ezzel kvittek vagyunk! De ha minden előfizetőnk visszaküldené is a lapot az egyház-politikai kérdésben elfoglalt álláspontunk miatt: még akkor se ismerünk el, hogy Schopper és Steiner püspökök okos és hazafias dolgot műveltek volna!

Egyébiránt fogadjja Méltóságod őszinte köszönetünket a hozzánk intézett levélért, mert ezzel alkalmat szolgáltatott nekünk a fentiek elmondására!

Kösa Barna.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése febr. 4-én

A képviselőház szombaton már a miniszterelnök jelenlétében folytatta az országos kiállításról szóló törvényjavaslat tárgyalását. Eötvös Károly nagyhatású beszédben foglalt állást a világkiállítás eszméje mellett, a melyet meggyőző érvekkel támogatott; ezuttal igen érdekesen fejtegette ki nézeteit az ezredves ünnepély megünneplésének módjáról és határozati javaslatot nyújtott be az iránt, hogy a törvényjavaslat az előadottak értelmében leendő átdolgozás végett a pénzügyi és közgazdasági bizottsághoz visszautasítások. Gróf Apponyi Albert egyetértett Eötvös

hant. A mozdonyvezető és két más ember, akik a mozdonyon voltak, meghalt. A csatornán a közekedés megakadt. A „Langislington” gőzhajó nem tudott a csatornán keresztül menni.

Közgazdaság.

Baromfi tenyésztők figyelmébe.
A budapesti átlakert ismert jó nevű, legrégibb tyúkzsata részére, tenyésztés czéljából a földművelésügyi m. kir. miniszterium hozzájárulásával a haszon, vagyis hústyúk fajok, u. i. sárga Cochinkina, világos és sötét Bráma, Plymouth Rocks és fekete Langshan tenyésztőzések: minden fajból 2 kakas és 4 tyúk, továbbá különféle sport-tyúkfajokból (viadorok) egy-egy törzs egyenesen Angliából lettek a legmegbízhatóbb londoni baromfi-kereskedő által magas árért beszerezve. A remek fiatal állatok már megérkeztek az állakertbe és úgy azok, mint egyéb szintén kitűnő példányokban tartott más fajtyúkok tojásaira megrendelést elfogad az igazgatóság, és kívánatra küld egyszerű árjegyzéket 50 krajczárnak készpénzben vagy levelezvényekben leendő előleges beküldés után adatnak postára bérmentve. Az állakert daromfi-tenyésztéje nagy hangu reklámokra nem szorul. Legjobb ajánlat az egyszerű tenyésztő közönség pártolása, mely évről évre fokozott mértékben keresi fel megrendeléseivel.

Közbányai sorsolás

A serteskereskedelmi csarnok jelentése.

február 3.

a) Hízott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1 Óreg nehéz (páronként 300—400 kg felüli súlyban) 46.50—47.50 2. Óreg közép (páronként 300—400 kg súlyban) 45.—46.50 3. Fiatal nehéz (páronként 320 kg felüli súlyban) 49.—50.— 4. Fiatal közép (páronként 250—320 kg, súlyban 48.—49.50— 5. Fiatal könnyű (páronként 250 kgmíg terjedő súlyban) 46.50 47.— II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronként 280 kg felüli súlyban) 46.50—47.50 7. Közép (páronként 220—280 kg, súlyban) 46.—47.— 8. Könnyű (páronként 220 kgmíg terjedő súlyban) 44.—46.50 III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronként 260 kg felüli súlyban) 46.—47.— 10. Közép (páronként 220—260 kg, súlyban) 46.50—47.50 11. Könnyű (páronként 220 kgmíg terjedő súlyban) 44.—45.— Sertés létszám: jan. 31. napján volt készlet 91 800 darab. A hízott sertés üzemirányzata: változatlan. — Hízalmai való sertés 16.—18.—, malacz (11—20 hónapos korban felhajtott) 16.52 drb.

Budapesti gabonatözsde. Hivatalos jegyzések február 4-én. — Buza öszre 7.59 pénz, 7.61 áru, tavaszra 7.42 pénz 7.44 áru. Tengeri 1892. okt.—nov.—ra — pénz, — áru. 1893. máj.—jun.—ra 4.71 pénz, 4.72 áru Zab tav. 5.46 pénz, 5.48 áru. — Káposztarepce aug.—szept. 11.30 pénz, 11.40 áru.

Főszerkesztő: **Szinay Gyula**
Felelős szerkesztő és lapkiadó: **Kósa Barna**
Főmunkatárs: **Dr. Bakonyi Samu**
(Szerkesztőség és kiadóhivatal: nagy-uj-utca 1702. sz.)

Dr. HÜTTER KÁROLY

egyetemes orvostudor.

Főpiacz:

Lakik: Szikszay Dragota-féle házban.

Rendel d. e. 8—9-ig.
d. u. 2—4-ig.
(50.) 2—6.

Hirdetés.

A savós-kuton levő irtás-galy és varga-fa, szerdán, azaz folyó hó 8-án reggel 9 órakor árverésen el fog adatni.

Az árverés a helyszínén a jelzett időben a faraktárban veszi kezdetét.

Nagyerdőn, 1893. évi február hó 6-án.

Türök,
erdőmester.

(61)

Bérbe-adó

Az egyháztéren, a kereskedelmi akadémia mellett levő Somogyi féle-ház (Pannonia-hávéház) egészben vagy részletenként bérbe-adó.

Bővebb felvilágosítást ad **Dr. Balkányi Miklós** ügyvéd Debreczenben, Kossuth- (Czegléd) utca 31. sz. a.

(57.)

2—3

Kunz József és Társa

DEBRECZEN.

SZÖNYEG OSZTÁLY.

Az idény előrehaladottsága és a raktár túlterheltsége miatt budapesti főüzletünk **hatóságilag engedélyezett szolid szőnyegárú végeladást** rendez, minek következtében ezen szakmába tartozó cikkek itten is mélyen leszállított árak mellett adatnak el.

(36.)

13—?

163.

Az „István” gőzmalom társulat

GYÁRTMÁNYAINAK

ÁRJEJYZÉKE

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított 1887. évi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módozatokra vonatkozó egyezmények szerint.

ITT HELYBEN KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL Készpénzfizetés mellett, zsakkal együtt:

A Asztali dara nagyszemű	100 kiló
B Szinte aprószemű	16.20
C Királyliszt	15.80
1. Lángliszt kivonat	15.80
2. Elsőrendű szemle liszt	14.80
3. Zsemlye liszt	14.—
4. Elsőrendű kenyér liszt	13.40
5. Közép kenyér liszt	12.80
6. Kenyér liszt	12.20
7. Barna kenyér liszt	10.40
8. Takarmány liszt	7.60
11. Főm korpa szákkal	6.20
11. " " szák nélkül	4.—
12. Durva korpa szákkal	3.80
12. " " szák nélkül	4.—
12. Csirke buza szák nélkül	3.80
	3.—

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tiszta súlynak véve.

A B 0—6 számig 85 kilogramm.
7. és 8. szám 70
11. és 12. szám 50
Debreczen, 1893. jan. 24.

(1)

NÉVNAPI és ALKALMI

ajándékoknak,

valamint minden más meglepetésekre, hasznos és esztendő:

Porcellán, Chinaezüst, Bronze s Majolika ajándékokat,

Ditmár, Brünner, hazai gyártmányú asztali- és függőlámpákat nap- és villámegőkkel

porcellán-, ét-, kávé-, thea-,

ugyszinte mindennemű

üveg-, ivó, és lükör-készleteket nagy választékban ajánl

KASZANYITZKY ENDRE

(7.)

DEBRECZENBEN.

Vidéki megrendelések pontosan s gyorsan teljesítetnek. Árjegyzékkel kívánatra bérmentve szolgálók.

„DEBRECZEN” NYOMDÁJA

(NAGY-ÚJ-UTCZA 1702. SZÁM ALATTI KONRÁD-HÁZBAN.)

teljesen újonnan berendezett könyvnyomda.

Elvállal mindenféle nyomtatványokat:
takarékpénztári, kereskedelmi

ügyvédi és községi nyomtatványokat.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

KÉSZIT:

Gyászjelentéseket, bál- és lakodalmi meghívókat.

ELJEGYZÉSI KÁRTYÁKAT,
TÁNCZRENDEKET és ÉTLAPOKAT.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések **ERDÉLYI ISTVÁN** nyomdai művezető nevére czimzendők.

Nyomdánk, hol északkeleti Magyarország legrégibb és legelterjedtebb politikai napilapja a

„DEBRECZEN”,

és a szintén elterjedt „DEBRECZENI HIRADÓ” is nyomtatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives pártfogásába.

Hirdetések a „DEBRECZEN” czimű lapban a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

SZÁMLÁKAT, ROVATOZOTT IVEKET, NÉVJEGYEKET,
bor- és rum-vignetteket, falragaszokat,
MINDENMŰ KÖRLEVELEKET és ÁRJEJYZÉKEKET.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

FOLYÓIRATOKAT és a NYOMDAIPARHOZ tartozó nyomtatványokat izléses beosztással

jutányos árakon.

Bírósági, végrehajtói nyomtatványok készletben tartatnak.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítetnek.